

РЕШЕНИЕ

№ 251

гр. С., 23.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С., ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Росица Н. Кокудева

Членове: Петранка Р. Прахова
Зоя Ст. Шопова

при участието на секретаря Софка М. Димитрова
като разгледа докладваното от Росица Н. Кокудева Въззивно гражданско
дело № 20235400500344 по описа за 2023 година

Производството е по чл.258-чл.273 ГПК

С решение №58/02.06.2023г. по гр.д. №350/2023г. Д.ският районен
съд е **осъдил** А. Ю. Ч. от гр. Д., обл. С., ул. Г. № 28 да заплати на
ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „Е.“ АД, сЕИК: ***, със седалище и
адрес на управление: гр. С. сумите: 1144.01 лева , от които: 865.20 лева-
главница, в т.ч.850.20 лева- застрахователно обезщетение и 15.00 лева
ликвидационни разходи; мораторна лихва - 278.81 лева, считано от 15.02.2019
год. до19.04.2022 год., ведно със законната лихва върху главницата от 865.20
лева,считано от датата на завеждане на делото – 21.04.2022г. до окончателно
изплащане на сумата, както и 1044.40 лева - разноски.

Постъпила е **въззивна жалба** с вх.№1812/16.06.2023г. от А. Ю. Ч. чрез
адв.М.Д. против решение № 58 от 02.06.2023г. по гр.д. № 350/2022г. по описа
на Д.ски районен съд.Намира ,че изцяло обжалваното решение е
необосновано и незаконосъобразно.Твърди ,че Д.ският районен съд е приел,
че от събраните доказателства са налице изискуемите основания на чл.500
ал.1 т.3 от КЗ, поради което предявеният иск е бил уважен.Твърди ,че още с
отговора на исковата молба е застъпила становището, че в конкретния случай
не са налице основанията за реализиране на отговорността по чл.500, ал. 1 т.3
от КЗ. Искът по отношение неговия размер счита, че е завишен и са заявени
повече детайли от автомобила пред застрахователя за заплащане на
обезщетение. В Протокола за ПТП са описани видимите материални щети по

двата автомобила, като за участник 2 е посочено, че има счупена в дясно задна броня. Твърди ,че това е било заявено и от разпитания свидетел, поискан от ищцовата страна. Фотоснимки на място на 19.01.2018г твърди ,че . не са правени.Твърди ,че по делото са представени някакви снимки, от които е видно, че не са правени в гр.Д., а и не е известно и кога са правени, т.е.колко време след инцидента. При положение, че на датата на ПТП-то няма изготвен снимков материал, от който да е безспорно установено, че по вина на доверителката и са причинени точно твърдяните и впоследствие изплатени щети, счита ,че няма категорични доказателства за това. Счита, че от представените от ищеца писмени документи не се установява по безспорен и категоричен начин точно каква е причината щета на Ландровъра. Единственият документ, в който е посочено, е Протоколът от ПТП от въпросната дата. Моли съда да обърне внимание ,че описа-заключение по щета от ЗАД"Армеец" е от дата 23.01.2018г. Приложените преписи от калкулации ,ремонт, проформа фактура, фактура-оригинал, доклад по щета твърди ,че не установяват по никакъв начин вида и размера на причинената щета.

Съгласно чл.500 ал.1 т.3 от Кодекса за застраховането, застрахователят има право да получи от виновния водач платеното от застрахователя обезщетение заедно с платените лихви и разноски, когато виновният водач е напуснал мястото на настъпването на пътнотранспортното произшествие преди идването на органите за контрол на движение по пътищата, когато посещаването на местопроизшествието от тях е задължително по закон, освен в случаите, когато е наложително да му бъде оказана медицинска помощ или по друга неотложна причина. Соченото в исковата молба, че доверителката и Ч. не изпълнила задълженията си като участник в ПТП1 и е напуснала мястото на ПТП, е констатация, която твърди ,че не се е осъществила, защото тя не е разбрала, че е участник в ПТП. Твърди ,че тя е излизала от паркинга на хотел Персенк и е продължила пътя си, като не е налице някакъв отказ от нейна страна да окаже съдействие за установяване на щетите, а отдалечаване от местопроизшествието е станало, защото не е разбрала какво е причинила. Поради това счита ,че не може да ѝ се вмени това във вина. Доверителката и наистина е напуснала местопроизшествието, но без да разбере, че е причинила такова произшествие, установено в съдебно заседание от разпита па водената свидетелка Савка Ч.. Разбрала за произшествието впоследствие, след което отишла и подписала протокола. Счита ,че това нарушение може да се осъществи само умишлено - предполага съзнателен отказ от страна на участника в-ПТП да вземе участие в установяване на щетите.Твърди ,че не се установява посещаването на местопроизшествието от органите за контрол на /движението по пътищата до е било задължително, тъй като твърди ,че не са настъпили условията по чл. 723 ЗДвП, налагащи такова задължително посещение: няма убит или ранен човек; ПТП не е предизвикало задръстване на платното за движение, в него не участва МПС, което да превозва опасен товар или товар, който се е разпилял на пътя и в резултат на това създава опасност за движението; няма съмнение, че участник в произшествието е с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда и/или е употребил

наркотични вещества или техни аналози, или не притежава необходимите права за управление на моторно превозно средство, произшествието не е с участието на пътно превозно средство на Министерството на отбраната или на Българската армия, както и на съюзнически и/или чужди въоръжени сили, преминаващи през територията на Република България или пребиваващи на нея; в този случай се уведомява служба "Военна полиция" към министъра на отбраната; между участниците в произшествието няма разногласие относно обстоятелствата, свързани с него ; нито произшествието е с един участник и моторното превозно средство не е в състояние да се придвижи на собствен ход поради причинените му от произшествието вреди. Твърди ,че в случая може да се обсъжда само дали е имало налице разногласие между участниците в ПТП относно обстоятелствата, свързани с него, но доказателства за такова разногласие счита ,че няма, а това не е доказано от ищцовата страна. За да бъде приет като основателен предявеният от ищеца иск на посоченото правно основание срещу причинителя на вредата /ответник по настоящото производство/, следва да бъдат установени и доказани следните обстоятелства: 1 ./ Валиден договор за имуществено застраховане, по застраховката „Гражданска отговорност"; 2 ./ Възникнали права на увредения срещу причинителя на вредата, даващи основание за търсене на деликтна отговорност, по смисъла на чл. 45, ал. 1 от ЗЗД – като противоправно деяние, вина, вреда и причинна връзка между противоправното поведение и претърпените от застрахования вреди, надхвърлящи размера на застрахователната сума, по договора на последния за задължителната застраховка. Във връзка с установяване на тези обстоятелства от страна на ищеца са представени документи, вкл. Протокол за ПТП, установяващ фактите за настъпването на събитието, датата на осъществяването му, както и участниците, но от същия счита ,че не могат да бъдат установени категорични данни, дали при настъпване на произшествието водачът на лекия автомобил марка, в случай доверителката и Ч., е имала такова поведение, което да може да се квалифицира като противоправно. Отделно от представените с исковата молба – Опис заключение, проформа фактура, доклад по щета и др., в която са изброени извършените действия, счита ,че от една страна не установяват категорично дали са били необходими и от друга, дали така определените стойности не са прекомерни и завишени, неотговарящи на действителните вреди на автомобила и най-вече, дали надхвърлят размера на застрахователната сума, по договора за задължителната застраховка на автомобила на ответника; Извършено плащане на застрахователно обезщетение от ищеца застраховател, в полза на увреденото лице. Изготвените два броя експертизи,САТЕ и ССЧЕ счита ,че не оборват нашите твърдения, че в конкретния случай не са налице предпоставките на чл.500 ал.1 т.3 от КЗ. Намира че не се доказва причинно-следствена връзка с противоправни действия и поведение на доверителката и А. Ч., даващи основание за търсене на имуществена отговорност по реда на чл.500 ал.1 т.3 от КЗ. Моли въззивния в този смисъл да се произнесе като отмени изцяло обжалваното решение и отхвърли исковите претенции,като неоснователни и недоказани. Претендира разноски

В законният срок е постъпил **писмен отговор** с вх№2181/20.07.2023г от ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО "Е." АД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.С., чрез адв. Т.С.Г. - която моли въззивния съд да остави без уважение въззивната жалба като напълно неоснователна и да потвърди обжалваното решение като постановено при спазване на материалноправните и процесуални разпоредби, което е правилно и обосновано. Счита ,че първоинстанционният съд е спазил разпоредбите на чл. 235 и чл.23б от ГПК и е преценил всички доказателства по делото. Предвид всички представени писмени доказателства по делото, административно-наказателната преписка, събраните гласни доказателства на свидетеля Х.В.Ч. както и заключенията на съдебно-счетоводната експертиза /ССЧЕ/ и съдебната автотехническа експертиза /САТЕ/, исковата претенция на „ЗД Е." АД намира ,че е изцяло доказана по основание и размер. Счита ,че жалбоподателката, голословно и въпреки всички събрани по делото доказателства, както и заключенията на двете съдебни експертизи /САТЕ и ССЧЕ/, твърди, че не е доказан нито един от елементите на фактическия състав на чл.500, ал.1, т.3 от Кодекса за застраховането. Правилно първоинстанционният съд е приел, че „искът по чл. 500, ал.1, т.3 от Кодекса за застраховането и чл.86 от ЗЗД е основателен и доказан" като подробно е изложил съображенията и мотивите си за постановеното решение, с което изцяло е уважил предявените искове.Счита, че всички доказателства съвкупно /в тяхната взаимна връзка и зависимост/ категорично обосновават така постановеното решение по делото и доказват по несъмнен начин обстоятелствата от които произтича исковата претенция, настъпилото на 19.01.2018 год. в град Д., на паркинга на хотел „Персенк", пътнотранспортно произшествие /ПТП/ с участници - /ъа. ..Тойота Корола". рег. № СМ **** АМ. управляван от А. Ю. Ч.. и паркирания л.а. -Ландровер Рейндж Ровер". с рег. № РВ **** МХ. собственост на “Хева Инженеринг" ООД, паркиран от Х.В.Ч.: Обстоятелството, че вината за настъпване на ПТП е изцяло на ответницата А. Ю. Ч. - водач на л.а. ..Тойота Корола". рег. № СМ **** АМ. чиято гражданска отговорност към момента на настъпване на ПТП е била застрахована в .ЗД Е." АД. След настъпване на ПТП А. Ю. Ч. е напуснала местопроизшествието ,без да види какви са щетите, без да уведоми собственика на увредения автомобил и без да уведоми контролните органи. Твърди ,че механизмът на настъпване на ПТП е посочен в Протокола за ПТП. Протоколът за ПТП е официален свидетелстващ документ за всички посочени в него обстоятелства. Твърди ,че този протокол категорично доказва механизма на ПТП. обстоятелствата при които е настъпило ПТП. както и факта, че вината за настъпване на процесното ПТП е на ответницата А. Ю. Ч., която като водач на процесното МПС на горепосоченото място при движение на заден ход е ударила в задната част паркирания л.а. „Ландровер Рейндж Ровер", с рег. № РВ **** МХ, вследствие на което му е нанесла материални вреди и е напуснала местопроизшествието.Твърди ,че е налице причинно-следствена връзка между настъпилото ПТП и вида и степента на вредите, причинени на л.а. „Ландровер Рейндж Ровер". с рег. № РВ **** МХ.. Съставеният срещу ответника АУАН за нарушение на чл. 40 е подписан без

възражения от ответницата. Същата е потвърдила извършеното от нея нарушение на ЗДВП, довело до настъпване на ПТП, Наказателно постановление № 18-0252-000043 не е обжалвано от ответницата и е влязло в законна сила. По предявената регресна претенция, ищецът „ЗД Е.“ АД /като застраховател по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите/ е възстановил на „ЗАД Армеец“ АД обезщетение в размер на 850.20 лева плюс 15 / лева ликвидационни разходи - общо 865.20 лева,изплатени от ЗД Е.“ АД .Твърди ,че ответницата е напуснала местопроизшествието, без да спре и без да уведоми органите на КАТ, което съгласно чл. 500. ал.1. т.3 от Кодекса за застраховането дава правно основание за застрахователя по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ след изплащане на застрахователното обезщетение да предяви регрес към ответника.

Моли въззивния съд да обърне внимание ,че в съдебно заседание вещото лице е потвърдило механизма на ПТП, както и обстоятелството, че всички нанесени щети са получени вследствие на този механизъм на ПТП за който са събрани доказателства, както и че застрахователят извършва детайлен оглед на щетите и същите са в причинна връзка с настъпилото ПТП. Твърди ,че ноторно известно е. че само след разглобяването на автомобила за ремонт, могат да се установят всички вреди, нанесени вследствие на ПТП. като същите се описват в описите на вредите при извършените огледи. Вещото лице е определило средната пазарна цена /средната от цените на трите автосервиза, използвани от него в САТЕ/ в размер на 865.46 лева /Горепосочената стойност от 865.46 лева е по-голяма от изплатеното застрахователно обезщетение в размер на 850.20 лева. Съгласно Чл. 410, ал.1 от КЗ „С плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне“. Предвид тази разпоредба в търсената от ответника сума се включват и направените ликвидационни разходи в размер на 15 лева.

Следователно исковата претенция е изцяло доказана и по размер както и претенцията за лихва за забава в размер на 278.81 лева, за периода от 15.02.2019 г. до 19.04.2022 г."Обстоятелството, че водачите на двата автомобила не са попълнили Двустранен констативен протокол за ПТП. е достатъчно да докаже липса на постигнато между тях съгласие за обстоятелствата по настъпване на процесното ПТП. Намира ,че материалната доказателствена сила на Протокола за ПТП не е оборена от ответницата. Възражението на ответницата, че не е разбрала за настъпването на ПТП и затова е напуснала същото, счита ,че не може да се преценява в нейна полза, тъй като показва, че вниманието и по време на шофиране не е било достатъчно концентрирано върху съществуващата пътна обстановка и именно това е станало причина и за настъпване на ПТП. Моли въззивния съд да се произнесе в този смисъл и да потвърди обжалваното решение на районен съд Д. като законосъобразно и обосновано постановено и осъди жалбоподателката да заплати в полза на представляваното от нея дружество направените по делото разноски, включително и адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание пред окръжен съд -С. жалбоподателката А. Ю. Ч. ,редовно призована не се явява .Вместо нея пълномощникът и адв.М.Д. поддържа изцяло депозираната въззивна жалба по съображения ,изложени в нея .Претендира разноси по представен списък.

Въззиваемият Застрахователно дружество Е. АД, редовно призован , не изпраща представител. Постъпило е писмено становище от пълномощника му адв.Т.Г. , която счита ,че въззивната жалба е неоснователна и недоказана и моли въззивния съд да потвърди обжалваното решение като законосъобразно и обосновано постановено.

С.ският окръжен съд намира ,че въззивната жалба е **процесуално допустима**. Депозирана е от надлежно упълномощен процесуален представител , в законният срок , с внесена държавна такса и при наличие на правен интерес от търсената защита.

Разгледана по същество е **неоснователна** по следните съображения:

Предявен е пред районен съд- Д. осъдителен иск от ЗД„Е.“АД срещу А. Ю. Ч. с правно основание чл.500,ал.1т.3 от Кодекса за застраховане в общ размер на 1 144 .01 лева, от които 850,20 лева застрахователно обезщетение от настъпило ПТП и 15 лева ликвидационни разходи -мораторна лихва в размер на 278,81 лева считано от 15.02.2019г. –датата след изтичане на седемдневния период от връчване на регресната покана до 19.04.2022г ,ведно със законна лихва върху исковата сума от датата на завеждане на исковата молба до датата на извършване на плащането и разноските по делото.

Не се спори по делото от страните ,че е представен протокол за ПТП№ 1576407 от 19.01.2018 год.,изготвен в 14.00 часа, от който е видно че е настъпило ПТП между участник № 1- лек автомобил „Тойота Корола Версо“, с рег. № СМ **** АМ, собственост на В.Р.Т., управляван от А. Ю. Ч. и участник № 2 - лек автомобил „Ландровер Рейндж Ровер“. с рег. № РВ **** МХ, собственост на „Хева Инженеринг“ ООД гр. Пловдив – който бил паркиран .Видно от протокола виновен за настъпилото ПТП се сочи А. Ю. Ч. - водач на лек автомобил „Тойота Корола“, с рег. № СМ **** АМ, която при движение на заден ход е ударила в задната част паркирания лек автомобил „Ландровер Рейндж Ровер“. с рег. № РВ **** МХ и е напуснала местопроизшествието.

Установява се по категоричен начин ,че лек автомобил „Тойота Корола“, с рег. № СМ ****АМ, собственост на В.Р.Т. е застрахован в ЗД „Е.“ АД по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите със застрахователна полица №BG/07/117001297416 от 02.05.2017 год., със срок на действие от 03.05.2017 год. до **02.05.2018 год.**, а пък лек автомобил „Ландровер Рейндж Ровер“ с рег. № РВ **** МХ, е бил застрахован в „ЗАД Армеец“ АД по застраховка "Каско" с комбинирана застрахователна полица № 0306X0268863 от 23.01.2017 год., със срок на действие от 23.01.2017 год. до 22.01.2018 год.

В„ЗАД Армеец“ АД е образувана щета № 26018030100292.Видно от приложения по делото протокол за ПТП към момента на настъпване на

застрахователното събитие А. Ч. е напуснала мястото на извършване на ПТП преди идването на органите за контрол на движение по пътищата. Неоснователно е възражението във въззивната жалба, направено от пълномощника на жалбоподателката А. Ч. ,че последната не била разбрала ,че била извършила ПТП и поради това нямало от нейна страна виновно поведение .Вината за настъпване на ПТП на 19.01.2018г. и въобще за целия механизъм на това ПТП се изяснява от протокола за ПТП, приложен и неоспорен от страните по делото .Съставеният акт за нарушение по чл.40,ал.1 от ЗДвП е подписан от А. Ч. без никакви възражения .Приложеното по делото наказателно постановление №18-0252-000043 /01.03.2018г. не е обжалвано от А. Ч.. Поради това не би могло последната да черпи права от собственото си неправомерно поведение.

Видно е, че дружеството –ищец по делото е изплатило обезщетение в размер на 875.20 лева и на основание чл. 500 ал.1 т.3 от Кодекса за застраховането е изпратило на А. Ч./получена на 07.02.2019г/ регресна покана в седем дневен срок от датата на получаването и да заплати сумата ,изплатената като застрахователно обезщетение в размер на 850.20 лв., както и направените ликвидационни разноски по щетата в размер на 15.00 лв.

Представен е по делото опис - заключение по щета № 26018030100292 от 23.01.2018г., след извършен оглед на МПС - лек автомобил „Ландровер Рейндж Ровер“ с рег. № РВ **** МХ,от който е видно ,че са увредени –врата багажник , облицовка броня; и стоп десен;

От заключението на вещото лице по допуснатата , назначена и неоспорена съдебна –автотехническа експертиза се установява по категоричен начин ,че извършвайки маневра назад, А. Ч. , със задната част на лек автомобил Тойота „Корола“ удря задната част на паркирания лек автомобил марка „Ландровер“,модел „Рейндж Ровер“, с рег.№РВ **** МХ, собственост на „Хева Инженеринг“ ООД, като нанася щети на втория автомобил и напуска местопроизшествието. В.л. Георги Тонков е категорично ,че нанесените щети на лек автомобил марка„Ландровер“, модел „Рейндж Ровер“, с рег.№ РВ **** МХ, се намират **в причинна връзка** с извършеното ПТП

Въззивният съд намира ,че е вярно обстоятелството ,че обвързващата доказателствена сила на Протокола за ПТП не освобождава съда от задължението да изследва целия механизъм на произшествието и с други доказателствени средства, каквито в случая са останалите събрани в първата инстанция писмени доказателства , съдебната -автотехническа експертиза и показанията на св. Х.Ч. .

Съгласно чл.123,ал.1т.1 и т.3 б“ а и б“в“ от Закона за движение по пътищата ,водачът на пътно превозно средство ,който участва в ПТП е длъжен ,когато при произшествието са причинени само имуществени вреди ,да спре и да окаже съдействие за установяване на вредите от произшествието и да уведоми съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието. Фактът за липсата на съгласие се установява от съвкупния анализ на всички

доказателства по делото .Ето защо презумпцията за вината на деликвента по чл. 45, ал. 2 ЗЗД остава неопровергана по делото.

Съдът намира, че в производството по делото кумулативно изискуемите предпоставки за ангажиране на регресната отговорност на ответника се установяват по безспорен начин.

Съгласно чл. 500, ал. 1, т. 3, пр. първо КЗ застрахователят има право да получи от виновния водач платеното от застрахователя обезщетение заедно с платените лихви и разноски, когато виновният водач е напуснал мястото на настъпването на ПТП преди идването на органите за контрол на движението по пътищата. В случая е възникнало право на регрес в полза на застрахователя, суброгирал се ex lege до размера на всичко платено на увреденото лице срещу делинквента.

Законосъобразно и обосновано районния съд е приел ,че и акцесорните иски за мораторна лихва и законна лихва следва да бъдат уважени,след като е уважен главния иск .В този смисъл на основание чл.272 ГПК въззивният съд препраща към мотивите на районен съд Д.

Неоснователна е изцяло въззивната жалба и ще следва да бъде потвърдено като законосъобразно и обосновано обжалваното решение.

С оглед изхода на делото ще следва да бъде осъдена А. Ч. да заплати в полза на жалбоподателя разноски за въззивната инстанция в размер на 600 лева, представляващи адв. възнаграждение за адв. Т.Г. .

Правният спор, предмет на делото, има търговскоправен характер - arg. чл. 1, ал. 1 във вр. с чл. 286 ТЗ във вр. с чл. 365 ГПК, поради което решението на въззивната инстанция не подлежи на касационно обжалване – чл. 280, ал. 3, т. 1 ГПК.

Водим от гореизложеното С.ският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло решение №58/02.06.2023г. по гр.д. №350/2022г. по описа на районен съд Д. ,като законосъобразно и обосновано постановено.

ОСЪЖДА А. Ю. Ч. , с ЕГН*****, с адрес: гр.Д., обл. С., ул. Г. № 28 да заплати в полза на Застрахователно дружество „Е.“ АД, с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул.Х.К. № 43, представлявано съвместно от изпълнителните си директори Й.Ц.Ц. и Р.Г.Б. ,разноски за въззивната инстанция в размер на **600/шестотин /лева** .

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____